

AYDINLIK BİR GELECEK

Çok yoğun bir gündemin ardından bulutlar yavaş yavaş dağılmaya başladı. Önümüzdeki günlerde neleri kazanıp neleri kaybettiğimiz daha belirgin bir şekilde ortaya çıkacak. Ama kesin olan birşey varki; uzun zamandır sağlanamayan eczacı dayanışmasının sağlanabilmiş olmasıdır. Umarız ekonomik boyutuyla belirginleşen bu dayanışmayı mesleğimizin her alanına taşıma başarısını gösterebiliriz.

Peki bizler bu günlere nasıl geldik?

Aslında bu sorunun yanıtını hepimiz çok iyi bildiğimiz halde hem söylemekten hem de duymaktan rahatsız oluyoruz.

Sektör olarak, ilişkide olduğumuz kurum ve kuruluşların (Bakanlık, sanayi, depo, maliye, doktor, hasta) istisnalar hariç bize karşı aldıkları tavırda ve her gün aldıkları yeni kararlar ile bizleri yoketmeye çalışan çevrelerin daha da cesaretlenerek üzerimize gelmelerinde azda olsa bizimde payımız yok mu?

Mesleki dayanışmayı unutup bizlere de unutturmaya çalışanlar, ticari kaygılarla deontolojiyi hiçe sayanlar kendi içimizde değil mi?

İçimizdeki mutlu azınlık bunları yaparken maalesef bizler üstümüze düşen görevleri kimi zaman hiç, kimi zamanda eksik yaptık. Hep birilerinin bizim için bir şeyleri yapmasını istedik, katılımcı olmadık. Yönetimleri yalnız bıraktık. Taşın altına elimizi sokmayı bir yana bırakın köstek olduğumuz zamanlar bile oldu.

Çok uzağa değil Eylül ayındaki eczacı odası seçimli kongresine değinmek istiyoruz.

Eczacılık kongreleri mesleki sorunların tartışıldığı, çözümler üretilip, projelerin hayata geçirildiği oluşumlardır. Buralar daha iyinin, daha doğrunun ortaya konması gereken yerlerdir. Tüm bunları bilimsel bir çerçeve içerisinde yaparken; mesleki dayanışmayı bozmadan mesleğe, meslektaşına ve özellikle seçilenlere, temsil ettikleri kurum gözönüne alınarak, saygılı davranmalıdır.

Ama bu kongrede kişisel çatışmalar mesleki sorunların önüne geçti. Gruplaşmanın ayrışmanın en üst düzeyde yaşandığı Eylül kongresi çözümünden, üretimden, paylaşımdan uzak bir boyut kazandı.

Muhalefet eleştiri yaparken çözüm önerilerini de beraberinde sunmak zorundayken kavgacı, çözümünden uzak kişisel ego tatmini ile örgüte bölünmüş görüntüsü kazandı. Bu görüntü TEB kongresine de aynı şekilde taşındı.

Gelelim Ankara'daki TEB kongresine;

Bazı çevrelerin istediği gibi odaların büyük bir bölümünün dağınık geldiği TEB kongresinde AEO da iki ayrı listede yer alarak trajikomik bir görüntü sergiledi. Aynen Adana'da olduğu gibi belgesiz, seviyeyi düşüren, varsayımlara dayalı eleştiriler burada da vardı.

Sonuçta üst kuruluşumuza da yaşatılan bu zaaf şu an içinde bulunduğumuz koşulların daha da zorlaşmasına neden oldu. Bu kadar dağınık birbirinden uzak hoş olmayan bir görüntü bazı çevreleri harekete geçir-

di ve maalesef sonuç ortada.

Artık birşeylerimizi kaybetme lüksümüz kalmadı. Kaybetmemek için direnceğimize kazanmak için mücadele etmemiz gerektiğini anlayıp önce düşüncelerimizi, sonra da meslek anlayışımızı değiştirmek zorundayız.

Geleceğin değişimde, değişimin gençlikte olduğunu unutmadan gençlikten korkmadan, gençliğin önünü açarak daha iyi yarınlar için oturup düşünmeliyiz.

Yeni bir anlayış ile mesleğimize ve meslektaşlarımıza sahip çıkmak zorundayız.

15-16 Ocak tarihlerinde yapmış olduğumuz eczane kapama eyleminde gösterdiğimiz dayanışma kötü gidişat üzerine güzel bir başlangıçtır ve bu başlangıcı mesleki milad kabul edip yaşatmak için yaşamak istiyorsak; meslek deontolojisine uymalı, uymayanları engellemeliyiz.

Mesleğimizin geleceği için yeni projeler üretip bunları hayata geçirmeliyiz.

Kavgayı bırakıp birlik ve beraberlik içerisinde, hatır gönül için değil, gerçekçi, üretken,

ürettiği ölçüde sözü olan insanları, daha seçici davranıp yönetimlere taşınmalıyız ve sonuna kadar onların yanında sorgulayıcıları ve destekçileri olmalıyız. Aksi takdirde üzerimize oynanan oyunun birinci perdesinde ödediğimiz bedel ikinci perdede daha ağır olarak karşımıza çıkacaktır.

**Aydınlık
gelecekler
bizlerin
olsun.**

**Ec. Ersun ÖZKAN
Ec. Oğuzhan SÜRME**